

EU's klima- og energiaftale er en god start. men der skal mere til

af Formand for Rådet for Bæredygtig Erhvervsudvikling,
Niels Due Jensen, Grundfos

Jeg vil gerne melde mig i rækken af gratulanter til EU's nye klimaaftale. Stats- og regeringscheferne blev enige, og EU-parlamentet godkendte pakken. Det er et godt signal til verden, at alle EU's 27 lande er enedes om en fælles indsats for at reducere vores udledning af klimagasser, selvom vi er mange, der gerne så en mere ambitiøs aftale. Men sådan er politik jo det muliges kunst. Og for at vi kan få en global aftale om et års tid i København, så skulle EU skabe et fundament. Det skete heldigvis. Det er godt, at man fastholder målet om en reducere af udledning af klimagasser på 20 procent og gerne går op på 30 procent, hvis de store lande udenfor EU også vil forpligte sig til en indsats. Alt andet ville også være demotiverende – ikke mindst for den del af erhvervslivet, der i mange år har arbejdet for at frembringe energieffektive løsninger.

På Energi- og klimaministeriets hjemmeside kan man læse et kort resumé over de væsentligste resultater af mødet. Der er nævnt fire konkrete tiltag, nemlig 1. revision af det eksisterende kvotehandelsystem, 2. tiltag indenfor de sektorer, der ikke er omfattet af kvotesystemet, 3. direktiv om geologisk lagring af CO₂ og endelig 4. direktiv om fremme af vedvarende energi.

At man fastholder målene men tilsyneladende slækker på værktøjerne til at nå målene for især reduktion af klimagasser, er måske forståeligt ud fra ønsket om at nå til enighed mellem de 27 lande. Nu gælder det om at få skabt en samlet plan, der på overbevisende måde kan vise, hvordan vi skal nå de opstillede mål. Er de redskaber man er enedes om i Bruxelles tilstrækkelige? Hvis ikke - vil det være interessant at få viden om, hvilke andre redskaber der skal tages i anvendelse og med hvilken styrke. Målene og redskaberne til at nå målene kan jo ikke være uafhængige størrelser.

Man kan få lidt bange anelser, hvis man vil anvende CO₂ lagring i undergrunden som en væsentlig mekanisme. Det er forhåbentlig en misforståelse. Ud over at man endelig kan få brug for al den viden, der tidligere er skaffet til veje om lagring af radioaktivt affald fra atomkraftværker, hører lagring altså til fortidens teknologi i familie med rensning, fortynding og deponering. Det kan kun være en nødløsning.

I dag bekender vi os heldigvis til anvendelse af renere teknologi ud fra deisen, at det er bedst at fjerne forureningen ved kilden. Det ville have været progressivt og have større signalværdi overfor den øvrige verden, hvis vi besluttede at lave et direktiv om en forstærket udvikling og spredning af renere teknologi end om deponering af CO₂ i undergrunden.

I Danmark har vi en række renere teknologiløsninger på lager, der bare venter på at blive spredt og taget i anvendelse både herhjemme og ude i verden. Det ville være godt både for klimaet og for den klimaprogessive del af det europæiske erhvervsliv, hvis der kom øget fokus på, hvordan sådanne teknologier bringes i anvendelse. Et sted at starte kunne være, at medlemslandene de facto forpligtede sig til, at en betydelig del af det offentlige indkøb skulle leve op til strenge miljø- og energikrav og dermed gik skridtet videre i forhold til den forholdsvis uforpligtende politiske hensigtserklæring, der for nylig blev tiltrådt af miljøministrene i relation til "bæredygtig produktion og forbrug".

Jeg håber med andre ord på politisk vilje til at skabe nogle rammevilkår på det europæiske marked, der gør det muligt at udnytte potentialet i de eksisterende klimaeffektive, teknologiske løsninger. Men det ville jo selvfølgelig være på bekostning af mere forurenende løsninger – og her støder politikerne jo åbenbart ind i meget stærke kræfter.

Det er ærgerligt både for klimaet og for de europæiske virksomheder – ikke mindst danske, der igennem mange år har investeret store summer i udvikling af energieffektive løsninger. Ergo er der stadig et stykke vej for os alle, men vi er dog på vej.